

Anna Eriksson: "Jag hoppas 2020 blir IFKs år"

När Anna Eriksson för snart sju månader sedan satt på samma arena och summerade 2019 var det med en lite besk eftersmak trots en fin säsong. En dubbelkänsla i andraplatsen. Nu väntar en ny säsong – en säsong hon verkligen ser fram emot.

Med en försommar-varm Kristi himmelsfärds-torsdag som kuliss har IFK Norrköping precis avslutat ett förmiddagspass.

Medan IF Sylvia släntrar in på Östgötaportens nylagda konstgräs sätter sig huvudtränare Anna Eriksson i hemmalagets bås. Säsongen 2020 blir hennes och Christin "Chippit" Liljas andra år som ledare.

Ett år som hittills onekligen inte blivit som varken hon eller hennes kollega kunde förutspå.

–Det här med covid-19 har förändrat lite i truppen. Vi valde att inte vila så mycket utan tog bara några dagars uppehåll. Det gjorde vi i samspråk med föreningen vad vi vill och vad som var bäst för oss och med vårt spelarråd, säger Anna Eriksson.

De har kört på i stort sett som vanligt även om träningsupplägget sett lite annorlunda ut.

–Vi har försökt att dra nytta av att vi fortfarande kan träna. Vi har jobbat med vår spelande så att alla spelare ska förstå sina roller bättre.

Efter ett antal osäkra månader ser hon och IFK framåt igen.

–Det har varit tufft för både spelarna och oss ledare att hitta motivation. Men jag tycker att vi ser ljuset och vi har verkligen krigat på och hittat en struktur i gruppen där vi hittat glädjen och skratten igen och att vi kämpar oss igenom det här tillsammans.

Får man räkna med en motivationsdipp av naturliga själv?

–Det blir lite så. Alla lag måste förhålla sig till det. Vi har stött det här några gånger, mentalt också.

En tid som påverkat alla mer eller mindre på olika sätt.

–Vi är mer måna om varandra efter det här. Det här med lagsammanhållning och gruppdynamik är så klart svårare när vi inte får umgås med varandra så tätt inpå, när vi inte får byta om tillsammans. Vi har inte den här extra halvtimmen före och efter träningarna. Vi hade tänkt att ha lite kickoff på träningslägret men vi har inte haft möjlighet att samlas på det viset.

Att jobba med gruppen och sammanhållningen var något som Anna och ledarstaben fokuserade på redan förra säsongen. Något som växt under de här ett och ett halvt åren.

–Vi har en kvarts samling där spelarna ska vara så lite som möjligt tillsammans. Nu ser man att de längtar efter varandra. Så länge vi inte är för många så är det okej men när vi blir för många så måste vi fundera på hur vi ska förhålla oss till det.

Två månader har gått sedan IFK spelade träningsmatch. Då hemmaslog de Eneby BK med 3–0. Dessförinnan vann man mot Elitettan-laget Älvsjö AIK med 1–0, 6–0 mot IFKs P14/15-lag, 5–1 mot IFK Hallsberg och 5–3 mot Lindö FFs P15-lag.

Fem av fem möjliga segrar och 20–4 i målskillnad.

–I de matcherna såg vi vad vi gör bra och vad vi måste förbättra. De matcherna blev förberedelser för saker vi vill jobba vidare med.

En del saker går bara att träna på i matcher. Fasta situationer är en sådan sak.

–Det har vi inte gnuggat på och det var en av våra styrkor förra året.

När matchandet uteblivit har IFK istället slipat på detaljer. De saker som vanligtvis tas vid match har ledarstaben valt att bryta ut och fokuserat på träningarna.

–Vi har tränat mer specifikt på vissa delar med de spelare som det gäller. Nackdelen då är ju om vi saknar en eller två spelare när vi går igenom de delarna grundligt.

Hur ställer man om från träningsmatcher till inga matcher alls?

–Vi har försökt att hitta och jobba med att man bara kör på. Det här är ingenting man har varit i förut och det är det vi säger till gruppen. Det här är vårt andra år som seniortränare och enda fördelen är att vi har spelat fotboll på en någorlunda nivå.

Det finns inget facit att luta sig emot.

Det är ingenting som går att förbereda sig på eller inför.

–Det är någonting som hela världen bekämpar och det är det man ser, det är inget unik för oss. Däremot har vi väldigt bra egenskaper i förhållande till att vi i Sverige får träna och spela.

Två säsonger i rad har Jitex varit det enda lag högre upp i tabellen än IFK. Nu spelar Göteborgslaget i Elitettan samtidigt som IFK bytte division 1-serie från mellersta Götaland till södra Svealand.

Anna hoppas att 2020 blir IFKs år.

–Vi kommer komma ur det här starkare som grupp och vi kommer komma ihop som lag och vi kommer längtar otroligt mycket till när matcherna drar igång. Förhoppningsvis kommer vi vara riktigt redo när vi drar igång.

”Stockholmsserien” innebär tio nya lag. Lindö FF är den klubb som följer med i seriebytet.

Smedby AIS är nykomlingar men ett lag som IFK självklart känner till.

Det var tre år sedan IFK spelade här senast. Lindö FF, Älta IF, Boo FF och Tyresö FF är de lag som IFK mötte då.

Vad blir skillnaden mellan en enkelserie och en vanlig serie?

–Det kommer inte bli en lunk och det kommer vara riktigt taggade spelare varenda match. Vi kan inte gambla med spelare och vi ledare måste vara säkra och trygga med den startelvan vi tar ut. Det gäller att fokusera på uppgiften och en match i taget.

Ställer det högre krav på spelarna?

–Ja det tycker jag. Spelarna behöver vara förberedda och hundra procentigt inställda och om man inte spelar så måste man ge de som spelar fullt stöd. Jag hoppas vi hamnar i det läget att alla förstår hur viktiga de är och att vi kommer klara av det tillsammans. Alla är värdefulla, säger Anna.

Det är sommar i luften och den gråa vintern och den kalla våren känns väldigt långt bort. Fotbollen är det enda som saknas.

Alla lag oavsett serie väntar på besked och tränar för att hålla igång.

En speciell situation som också ställer krav på tränarna. Att hantera någonting som inte har hanterats tidigare.

För Anna har det varit en förändring både i det sociala livet och arbetslivet.

–Jag är mycket ute i vården nu i och med att jag jobbar inom äldreomsorgen. När vi ska ta hand extra om våra äldre så blir man ännu mera human och mån – man bryr sig otroligt mycket mer. Det gör jag både som ledare och privatperson. Vi måste vårda och ta hand om varandra. Folk reagerar olika och man måste vara öppen med sina känslor och våga visa dem.

Mitt i allt det här så börjar ligor runt om i Europa sakteligen öppna upp.

Då börjar det på riktigt.

Då ska förberedelserna examineras.

Om målsättningen om Elitettan står kvar? Anna ler när hon får frågan.

–Ja, inom en tvåårs-period. Det är en ny serie och det blir annorlunda för alla. Framförallt hoppas jag på att vi förbereder våra spelare att ta nästa kliv i sin utveckling. Att vi skapar möjlighet att tjejerna klarar av att spela ytterligare högre upp.

Då vill hon se en hög intensitet på träningarna och att de fortsätter jobba mycket med de inre målsättningarna. En stolthet att bära den vita tröjan.

Oavsett målsättning är det mycket annat som spelar in när en enkelserie ska planeras. Vilka matcher som spelas hemma respektive borta – vilka av de matcherna som blir mot vilka lag.

Vad ser du fram emot mest?

–Matcher och att tävla! Säger Anna och skrattar.

I ungefär tio år har hon varit ledare i ungdomsfotbollen där det i sig inte handlat så mycket om själva matcherna.

–De senaste två åren när jag varit på seniornivå har jag fått tillbaka tävlingslustan i att kunna påverka och få spelarna redo. Det är nästan en ännu större drivkraft än att spela själv. Det är viktigt att vinna men det är inte lika viktigt idag som när jag var spelare, då kunde jag bli skogstokig om vi förlorade. Men jag vill vinna rätt matcher – de ger så mycket och det gör mycket för alla att vinna.

Inför säsongen 2020 kom 9st spelare in: Irma och Selma Caljakovič

(från IFK Kalmar), Grace Demir (Lindö FF), Frida Elofsson (Linköpings FC), Linn Bogren (Linköpings FC), Molly Wiklander (Lindö FF), Sabina Ravnell (Linköpings FC), Filippa Karlberg (Kvarnsvedens IK) och Mathilda Holmberg (Borgeby FK).

Försvann gjorde Ellen Erlandsson, Felicia Rohlen, Lisa Flisell, Ella Degerstedt (Kvarnsvedens IK), My Cato (Kvarnsvedens IK) och Ronja Karlsson Törnborg (Linköpings FC).

Anna lyfter fram tre spelare som hon tror kommer bli viktiga, som redan 2019 gjorde framsteg och som jobbat på extra mycket under försäsongen.

–Våra målvakter kommer bli otroligt viktiga och den som kommer blomma ut är Ebba Sjögren – hon kommer bli viktig för vårt anfallsvapen.

Mittfältaren som kom till IFK från division 2 och DFK Värmbol inför 2019 har blivit ett år äldre och samlat på sig ytterligare ett år i division 1.

–Hon tar ansvar över andras trivsel och är väldigt mån om att alla ska må bra.

Av nyförvärven tror hon Mathilda Holmberg kommer sticka ut.

–Mathilda kom från en annan miljö men har vuxit in i rollen och kommer bli väldigt intressant att följa. En klok spelare med en fin vänsterfot.

Den 14 juni startade äntligen division 1 södra Svealand.

2019 startade IFK serien på bästa sätt.

Då gjorde Alma Sjö Dahl tre av målen i 7–2-segern borta mot Sjömarkens IF.

2020 följde de upp och manövrerade ut Älta IF med 5–0.

”Med tanke på premiären vi gjorde förra året så hoppas jag att det kommer gå kanon. Vi vet vad vi ska göra”, sa Anna Eriksson inför den matchen.

IFK visste vad de skulle göra och toppar tabellen med sex poäng på två matcher när sommaruppehållet togs vid.